A. S. A. MUREȘUL: DE LA LOCUL I LA VIII!

Graficul performanțelor formației mureșene A.S.A. are, ca punct de plecare, locul III—VI, pentru ca apoi săgeata să urce uimitor pînă la locul I (excepțional pentru o debutantă în „A") ca să se... fringă, în continuare, de cîteva ori și, în final, să se cumințească : locul VIII. De aci, dilema : care este valoarea echipei, cea determinată de locul I, deținut cîteva etape în șir, sau aceea din final ?

Din fericire, oameni cu simțul proporțiilor, cei mai mulți dintre cei cu care am discutat în orașul de pe malurile Mureșului, au opinat că locul ocupat, în clasament, este conform cu valoarea (actuală) a echipei.

„UCENICIA"

O exprimare plastică și deosebit de nimerită privind cauza rezultatelor contradictorii realizate de A.S.A. Mureșul în primele 13 etape ale campionatului a fost aceea a tov. Gh. Pintilie, unul dintre conducătorii echipei : **„Acest tur a fost ucenicia echipei noastre".**

Într-adevăr, ținînd seama de faptul că, în fond, „11"-le este foarte puțin schimbat față de cel ce a evoluat în divizia B, că acest tur a însemnat, mai mult, un prilej de îmbogățire a experienței atît a conducerii asociației, cît și a antrenorului (ca să nu mai amintim de fotbaliștii înșiși), că nu s-au cunoscut posibilitățile jucătorilor față de Divizia A (cerințele fiind mult mai mari decît la B), că antrenamentele n-au fost (poate) suficient de tari, de dure (înlănțuire de idei logică : fragilitatea oamenilor, ilustrată prin numărul foarte mare de accidentați — Solyom, Bay, Bartok, Czako, Ciutac, Lungu) ca și, în sfîrșit, de valoarea modestă a celor mai mulți dintre jucători, pe drept cuvînt se poate spune că turul campionatului a fost, pentru A.S.A. Mureșul, cu adevărat o perioadă de ucenicie, de acumulări. O perioadă care, bine folosită, adică trăgîndu-se concluziile cele mai bune, cele mai reale, să ofere echipei posibilitatea unui salt calitativ în a doua parte a campionatului.

Cum rămîne însă cu locul I, ocupat efemer în clasament ? El a fost rezultatul a două elemente : elementul **surpriză** (potențialul formației mureșene era necunoscut de celelalte „team"-uri din divizie (+ **risipa de energie** caracteristică unei echipe tinere, care „vine", care-și simte sîngele fierbînd, dornică să dovedească oricui că promovarea nu a fost întîmplătoare). Au venit, însă, înfrîngerile din meciurile cu Progresul (în deplasare) și, mai ales, cu Rapid (acasă) pentru ca echipa să se clatine, dar, totodată, să și învețe. Și, cu toate că l-a pierdut, Bone socotește meciul disputat în compania feroviarilor bucureșteni, drept unul dintre cele mai bune ale echipei sale. **„De-abia de prin etapele IV—V**, spune tot Bone, **ne-am stabilizat, ne-am pus pe picioare ca echipă".**

ANTRENORUL PROPUNE, JUCĂTORUL DISPUNE !

La vremea sa fotbalist sobru, disciplinat tactic, cu o deosebită putere de intuiție, Tiberiu Bone a căutat să imprime echipei (la care a debutat ca antrenor) același stil de joc. Numai că WM-ul aplicat, pe vremuri de C.C.A., acum e depășit. Și, atunci, Bone s-a îndreptat spre 1—4—3—3, fără „libero", cu tentă ofensivă. Normal, pentru că dispunea, în atac, de un pătrunzător ca Pavlovici, de un artizan ca Raksi și de extreme iuți — Lungu și Siko, în timp ce Dumitriu III din linia de mijloc, reprezenta, prin forța și puterea șutului său, un real pericol pentru orice portar.

Adept al fotbalului spectaculos, cu caracter ofensiv, cu o vie circulație a mingii, Bone a încercat, deci, să canalizeze „trupa" sa către un astfel de joc. Ca urmare, nici în deplasare A.S.A. Mureșul nu a pus accent pe apărare. Cu două excepții : meciurile de la Craiova (0—1) și Brașov (0—1) pe care, însă, nu numai că le-a pierdut, dar nici măcar n-a marcat vreun gol !

Dar indicațiile sale jucătorii nu le-au ascultat de cele mai multe ori, cu toate că le puseseră în practică în orele de antrenament. Echipei i-a lipsit, deci, tocmai esențialul, tocmai ceea ce-l caracterizează pe Bone : disciplina tactică. Cu alte cuvinte, cei 11 au căutat să rezolve totul în funcție de fază, după capul lor, fără să subordoneze jocul lor INTERESELOR ECHIPEI, fără să joace simplu (nu simplist !). De multe ori s-au complicat inutil, fie pentru a ieși în evidență (exemple : Pavlovici ; Czako — driblinguri inutile, cu toate că un fundaș trebuie să fie sobru), fie pentru... distracție (ex. : Micu), fie pentru a-i răspunde adversarului la un dribling reușit al acestuia (ex. : Dumitriu III, Pavlovici). De fiecare dată neglijînd cerința reală a fazei respective.

Toate adunate, dau un minus de cîteva puncte !

„CUM ? NICI AICI NU POT JUCA ?"

Între cei 24 de jucători de care se leagă speranțele mureșenilor (și pe care vi-i prezentăm în chenarul alăturat) sînt diferențe de valoare destul de mari. Există cîțiva jucători cu experiență, de la care ceilalți, mai tineri, pot învăța multe (și lucruri bune dar, din păcate, și altele mai puțin bune).

Cel care trăiește a doua tinerețe sportivă, strategul echipei, este Raksi, jucător complet. După el ar trebui să-l trecem pe Pavlovici, dar n-o facem decît pentru a arăta ca acest băiat simpatic și fotbalist talentat, continuă să fie același jucător dezordonat (și pe teren, și în viața de toate zilele), care-și dă cuvîntul azi, pentru a și-l călca mîine, pe care nu se poate pune bază, care era păstrat în echipă numai pentru... a executa eventualele penaltiuri ! Și care, în sfîrșit, din copilul adulat al Tg. Mureșului, a devenit, acum, prilej de sfadă. De altfel, în acest tur de campionat a avut randamentul cel mai scăzut de cînd joacă la A.S.A. Mureșul. Chiar și media notelor date de antrenor este 5,50. De ce ? **„Pentru că**, ne spune T. Bone, **s-a acumulat, în el, o lene care nu-i dă voie să joace chiar dacă vrea. Pentru că el, citeodată, mai vrea. Dar azi, numai voința, ambiția și calitățile lui de finalizator, nu mai sînt suficiente. Nu poți să trăiești numai cu rezultatele trecutului".**

Necazuri destule îi face lui Bone și fostul său coleg de echipă Raksi, cu toate că la A.S.A. Mureșul este socotit vioara I. Să amintim doar de faptul că, la Craiova, Raksi a plecat direct din restaurant, după ce golise cîteva... fiole !

În lotul formației se mai află și talentatul Micu, un produs al școlii mureșene de fotbal, și care, ca membru al formației bucureștene Steaua, a dovedit, chiar în puținele meciuri în care a apărut, realele sale calități. Revenit în orașul natal, Micu a continuat însă să nu joace, deși prezența sa în echipă ar fi fost salutară. Cauza, una singură, esențială însă : prietenia la toartă cu zeul Bachus ! Din cauza ei, Micu nu a apărut în „11"-le în care ar fi putut fi senator de drept, decît de cinci ori. Faptul l-a supărat : **„Cum ? Nici aici nu pot juca ?"** Răspunsul lui Bone a fost blînd, dar hotărît : **„Atîta timp cît nu te pregătești și nu pui ordine în viața ta particulară, nu vei îmbrăca tricoul nostru".**

Se cuvine să spunem cîteva cuvinte și despre Dumitriu III, omul care vine, „catalizatorul" formației mureșene, cel care pe cît de repede a vrut să plece la Rapid, tot pe a atît de repede s-a reintegrat la A.S.A. Alături de acesta, Bay (un portar constant), Siko (cel mai disciplinat tactic), Czako (cu mari fluctuații de formă), Timpănaru (băiat bun, dar... cu lipsuri) și Toth (sobru și sigur) — alcătuiesc baza acestei formații.

TURUL — O RAMPĂ DE LANSARE

Bazîndu-se pe experiența acumulată pînă acum, și pentru a realiza saltul de valoare preconizat (și dorit de toată lumea), A.S.A. Mureșul are datoria să depună eforturi mai mari pentru a îmbunătăți jocul în ansamblu. **„Desigur,** spunea T. Bone, **dorim să devenim o echipă cît se poate de matură, cu un joc gîndit, legat și cît mai spectaculos. Vizăm și rezultatele, dar neapărat ne propunem ca, în retur, echipa să dovedească un plus de gîndire care să se reflecte în jocul ei".**

Îi dorim succes !

Mircea TUDORAN

ISTORIC

Apariție nouă în elita fotbalului românesc, A.S.A. MUREȘUL (aceasta este titulatura exactă a echipei) continuă o tradiție dintre cele mai frumoase, Tg. Mureș fiind unul din primele orașe în care s-a jucat fotbal în țara noastră.

A.S.A. Mureșul este însă o echipă tînără (și ca ani de existență și ca vîrstă a jucătorilor). În campionatul orășenesc apare pentru prima dată în 1962—1963 (antrenor fiind Incze III și, apoi, Bociardi) sub numele de A.S.A. Tg. Mureș. Denumirea actuală, A.S.A. Mureșul, o capătă din august 1964 cînd are loc fuziunea echipei A.S.A. cu cea a C.S.O. Mureșul Tg. Mureș, care activa în Divizia B. Noua reprezentantă a fotbalului mureșan are o comportare tot mai bună și, sub conducerea antrenorului Tiberiu Bone (care se află la cîrma echipei din toamna lui 1964), urcă treaptă după treaptă ajungînd din toamna anului trecut, în Divizia națională A.

Alături de echipa „mare", mai există o formație de juniori în campionatul regional (antrenor : D. Vakarcs) și 35 de copii pregătiți de instructorul voluntar Adorjan.

Șeful asociației sportive este col. Petre Zaharia, iar șeful secției de fotbal — lt. col. Tiberiu Bone, totodată și antrenor principal.

Meciurile sînt disputate pe stadionul „23 August", reamenajat, cu tribune ce pot primi 13 000 de spectatori ; teren de joc : 110 m. x 70 m.

Adresa asociației : Tg. Mureș, str. Lenin nr. 5, telefon 26—24.

PĂREREA SUPORTERILOR

Cînd A.S.A. joacă acasă, mureșenii iau cu asalt stadionul lor și cele 13.000 de locuri se dovedesc, de multe ori, neîncăpătoare. Ba, mai mult, în dorința lor de a-și ajuta echipa favorită, pe care de 10 ani n-au mai văzut-o jucînd în Divizia A, o încurajează cu atîta vigoare, încît „galeria" a ajuns s-o concureze pe cea craioveană.

Tocmai de aceea ne-am mirat aflînd că dintre acești suporteri doar unul singur a trimis redacției opinia sa asupra evoluției echipei. Este vorba de tov. ȘTEFAN BARABAȘ din Tg. Mureș, căruia (prescurtat) îi dăm cuvîntul : *„A.S.A. putea ocupa un loc mai bun decît VIII, dar... Acest „dar" vrea să spună despre acele nemulțumiri pe care noi, suporterii, le avem și care, înlăturate, ar putea aduce echipa pe un loc mai bun. Astfel, de multe ori A.S.A. joacă slab, fără orientare (atît în atac, cît și în apărare), încearcă să suplinească prin forță deficiențele de ordin tehnic. Jucînd în forță își risipește resursele fizice și, de multe ori, spre sfîrșitul meciurilor o vedem dominată. Doar două exemple : la București, cu Progresul, am condus cu 1—0 la pauză, pentru ca să pierdem cu 4—1 ; acasă cu „U" Cluj am condus cu 3—0 dar, în final, am cîștigat foarte greu cu 3—2. Lipsa condiției fizice poate fi însă explicată și altfel : „prietenia" unora dintre jucători cu alcoolul ! Astfel, despre Timpănaru se poate spune că este bun prieten de pahar cu Raksi și Pavlovici. Dovadă serile și nopțile pe care le petrec împreună în diverse localuri..."*

Pe alți suporteri i-am căutat, noi, la Tg. Mureș. Iată opiniile lor:

MIHAI POP, salahor : *„Iubesc această echipă, ea este a noastră, a tuturor mureșenilor, n-am lipsit — acasă — de la nici unul din meciurile ei, iar în deplasare am însoțit-o cu gîndul, pentru că niciodată televiziunea nu ne-a oferit prilejul s-o vedem jucînd „afară", cu toate că de două ori a evoluat și la București. Apoi, uneori, în presă se fac afirmații despre cheluri repetate ale unora dintre jucători. Faptele sînt vechi, s-a scris despre ele la timpul lor, de ce să fie mereu reluate ?"*

SIMION DEUTSCH, pensionar : „Locul opt este, după părerea mea, sub posibilitățile echipei. Cu puțin noroc, se putea clasa și mai bine, dar pentru că echipa este tînără, cred că are toate șansele ca în viitor să mai urce. Pentru aceasta însă, e de dorit ca și jucătorii să se preocupe EI SINGURI de pregătirea lor individuală".

Prof. AL. FODOR, directorul școlii generale nr. 4 : *„Rezultatul echipei, debutantă în prima divizie a țării, îl consider mulțumitor. Dacă am fi cîștigat toate meciurile jucate pe teren propriu, eram mai sus. Dar important — în acest campionat — nu e să fim primii, ci să rămînem în divizie, să se consolideze echipa pentru a putea ataca apoi unul din locurile fruntașe. Lucrul s-ar putea realiza conjugînd munca antrenorilor cu voința jucătorilor. Deci, în general, nu pot spune decît lucruri bune. În privința antrenorilor aș mai avea ceva de adăugat : ar fi foarte bine dacă Ion Voinescu ar rămîne și el aici. Bone, mai blajin din fire, s-ar completa de minune cu „nervul" lui Voinescu și, împreună, ar face lucruri frumoase".*

UN MEDIC, care nu a vrut să-și dea numele, ne-a spus : *„Echipa noastră are cîteva vedete — Pavlovici, Raksi. Dumitriu III — fără de care ar retrograda. Alături de ele mai există cîțiva jucători în formare (Czako, Timpănaru), împreună, alcătuiesc un schelet de o valoare destul de ridicată. Din păcate însă, „locurile goale" le ocupă jucători slabi, unii fără perspectivă. Deci acesta este primul motiv care ne-a adus pe locul opt. Al doilea : entuziasmul publicului nu este canalizat spre ceea ce ar trebui, în sensul de a sprijini echipa în mod eficient, nu numai făcînd „galerie". Sînt o mulțime de oameni care ar vrea să devină susținători ai clubului. De ce nu sînt organizați ? De ce nu ia ființă un club al susținătorilor formației mureșene ?"*.

LOTUL ECHIPEI

PORTARI

BAY Gheorghe, născut la 31. V.1941 la Satu Mare, 1,79 m., 78 kg., vine de la Minerul Baia Mare (1967); prezent în 10 meciuri.

SOLYOM Istvan, 25.XII.1942 la Tg. Mureș; 1,78 m; 70 kg ; crescut la Mureșul Tg. Mureș; 5.

HLOPEȚCHI Constantin, 18. V.1947 la Turda; 1,76 m; 70 kg; Minerul Lupeni (1967).

FUNDAȘI

BARTOK Coloman, 5.VII. 1938, la Turda ; 1,67 m; 65 kg; format la Mureșul Tg. Mureș (1964); 7.

BALAȘ Imre, 29. VII.1941, la Tg. Mureș; 1,73 m; 74 kg; crescut la Mureșul Tg. Mureș; 9.

TIMPANARU Nicolae, 7.V. 1945, la Cîmpia Turzii; 1,82 m; 75 kg; crescut la Industria sîrmei Cîmpia Turzii, vine de la Steaua București (1966); 12.

CZAKO Ioan, 3.V.1941, com. Iuda Mare, reg. Cluj; 1,74 m; 65 kg; crescut la Mureșul Tg. Mureș; 13.

TOTH Francisc, 15.V.1942, com. Tileagd, reg. Crișana; 1,78 m; 82 kg; A.S. Cugir (1966); 8.

SÎRBU Romulus, 28.VI.1946, Fierbinți, reg. București; 1,82 m; 78 kg; Oltul Rm. Vîlcea (1967).

STAICU Gheorghe, 18.XII. 1935, București; 1,79 m; 78 kg; Progresul București (1967).

ȘLEAM Ioan, 18.VI.1945, Tg. Lăpuș, reg. Maramureș; 1,68 m; 65 kg; Recolta Carei (1967); 2

MIJLOCAȘI

DODU Adrian, 18.I.1945, com. Jidvei, Mureș-A.M.; 1,73 m; 76 kg; Minerul Lupeni (1965); 8.

CIUTAC Ladislau, 26.VII. 1942, Cristuru Secuiesc, R.M.A.M.; 1,69 m; 67 kg; Jiul Petroșani (1965); 6.

SIKO Arcadie, 2.V.1942, Sărmaș, Mureș-A.M.; 1,72 m; 67 kg; crescut la Mureșul Tg. Mureș; 13.

DUMITRIU (III) Dumitru, 19. XI.1945, București; 1,76 m; 76 kg; A.S.A. Sibiu (1965); 13.

FERENCZ Ștefan, 14.VIII. 1945, Dej; 1,70 m; 64 kg; Tractorul Brașov (1966); 2.

ATACANTI

LUNGU Constantin, 28.I.1945, București; 1,71 m; 71 kg; Clujeana (1965); 9.

PAVLOVICI Cornel, 2.IV. 1942, București; 1,77 m; 83 kg; Steaua (1966); 10.

RAKSI Gavrilă, 1.II.1938, Oradea; 1,67 m; 65 kg; Steaua (1967); 13.

MICU Ladislau, 11.VIII.1946, Tg. Mureș; 1,70 m; 70 kg; crescut la A.S.A. Tg. Mureș, vine de la Steaua (1966); 5.

LUCACI Ede, 13.I.1949, Reșița; 1,72 m; 63 kg; crescut la A.S.A. Tg. Mureș; 2.

DRAGOMIR Mihai, 19.III. 1946, Ploiești; 1,73 m; 61 kg; Flacăra Moreni (1966); 6.

PLUGARU Constantin, 26.V. 1942, Bîrlad; 1,74 m; 71 kg; Universitatea Craiova (1967); 4.

CIUCU Lazăr, 28.IX.1947, com. Brăniștari, reg. București; 1,77 m; 71 kg; Progresul București (1967).

★

Rezultatele din prima jumătate a campionatului (în paranteză locurile ocupate în clasament). Deci :

A.S.A. Tg. Mureș cu : *„U" Cluj 3—2* (acasă, locul III—VI) ; *Steaua 2—1* (deplasare, locul I) ; *Farul 1—1* (acasă, II); *F.C. Argeș 3—1* (ac., I—II); *Progresul 1—4* (d, III); *Jiul 0—0* (ac., III); *Rapid 0—1* (ac., V); *U.T.A. 1—2* (d., VII); *Petrolul 1—1* (d., VIII); *Dinamo Bacău 2—1* (ac., VI); *„U" Craiova 0—4* (d., IX); *Dinamo București 2—1* (ac., VIII), *Steagul roșu 0—1* (d., VIII).

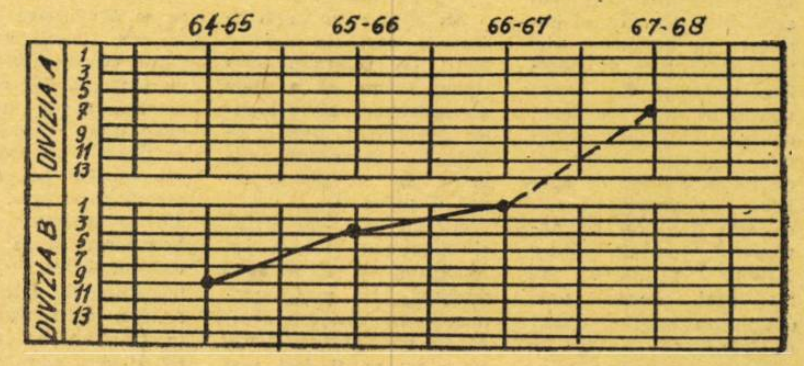

A.S.A. în cele două campionate